

ministeren kunde bestemme Afgiften, altsaa for et Aar, vilde jeg sige Nej til det, jeg vilde ikke kunne anbefale en saadan Vending i Lovforslaget. Jeg tror, at dersom man ikke kan komme paa det rene med, hvorledes Loven skal affattes nu, saa sidder Justitsministeren inde med Midler til at forhindre, at der skal ske nogen Ulykke ved, at denne Lov ikke bliver vedtagen i denne Samling. Ministeren kan jo ligesom over for de Apoteker, som blive overdragne, gøre et Forbehold med Hensyn til den Afgift, der skal betales, saa er der ingen Ulykke ved, om Loven ikke skulde komme ud i denne Samling. Dersom man altsaa vil gennemføre Loven i den af os foreslaaede Stillelse, kan jeg anbefale den, men vil man gøre væsentlige Afvigelser derfra, maa jeg rigtignot fraraade at stemme for Forslaget, især naar man, som den ærede Ordfører, ligesom vil overlade Justitsministeren foreløbig for et Aar at ordne denne Sag.

Justitsministeren (Nelleman):
 I Anledning af de stillede Vendingforslag skal jeg bemærke, at jeg i og for sig ikke har noget imod Vendingforslagene Nr. 2, 3 og 4. Mod Nr. 2 har jeg kun det at erindre, at det er en Konsekvens af Vendingforslag under Nr. 1, om hvilket jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger siden, men ellers har jeg i og for sig ikke noget derimod. Mod Vendingforslagene under Nr. 2 og 3 har jeg intet at erindre, jeg antager ogsaa, at man maa være berettiget til at forlange af Indehaverne af de reelle Apotekerbevillinger, at de føre Bøger af den Bestaendighed, som her omtales i Lovforslagets § 3, og hvad Vendingforslag Nr. 4 angaar, har jeg heller ikke noget derimod, idet det jo for saa vidt er overflødig at udtale noget i Loven om, hvad Pengene skulle anvendes til, efter som det er forudsat, at der derom skal udkomme en ny Lov senere, og denne ny Lov kan altid forandre den ældre og derom bestemme, hvad den vil, uden Hensyn til, hvad vi maatte sætte ind i denne Lov. De Vendingforslag, der ere stillede uden for Betænkningen, ere jo blotte Sprogrettelser, som jeg ikke kan have noget imod.

Derimod har jeg stor Betænklichkeit ved at gaa ind paa Vendingforslag Nr. 1. Det er ikke, fordi jeg i og for sig har noget imod, at man forsøger paa at fastsætte en lovbestemt Takst for den her omhandlede Afgift. Jeg htrede allerede ved 1ste Behandling, at det skulde jeg ikke have noget imod, naar man kunde finde en rigtig og tilfredsstillende Ordning af Takstspørgsmaalet, men mine Betænklichkeiten komme deraf, at jeg

ikke tror, der foreligger det fornødne Materiale til, at man for Djeblikket kan opstille saadanne Takster. Der er mod det, der er foreslaaet af Udvalget, mange Indvendinger, der kunne gøres fra et praktisk Standpunkt, og min Opmærksomhed er bleven henvendt paa flere af de Vanskeligheder, som vilde fremkomme, naar man fulgte de Bestemmelser, der ere foreslaaede. For det første har man, for blot at antyde de Retninger, i hvilke Indvendingerne ere gaaede, rejst Tvivl om, hvorvidt det er det rigtige Forhold, der er fremsat mellem Indtægten af Salg efter Recept og Indtægten af Salg i Haandkøb. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, eftersom det stiller sig høist forskelligt paa de forskellige Steder og paa de forskellige Apoteker. Dernæst er der, som jeg allerede tidligere har bemærket, ogsaa Tvivl om, hvorvidt det opstillede Minimum er rigtigt, om man, hvis man opstiller 10,000 Kroners Bruttoindtægt som Minimum, i det hele vil faa ret mange Landapoteker med, om det ikke er muligt, i ethvert Tilfælde, naar man vælger et andet Udgangspunkt for Takstens Bestemmelse, at gaa noget længere ned end til 10,000 Kr., f. Eks. til 7,000 Kr.s Bruttoindtægt. Endelig er der et andet Punkt, som man med ikke ringe Styrke har gjort gældende over for den fremsatte Takst, og det er dette, at det vilde være ubilligt at behandle alle Apotekerne ens, og navnlig ubilligt at behandle de kjøbenhavnske Apoteker efter de samme Regler, idet nemlig Nettoudbyttet af de kjøbenhavnske Apoteker er meget mindre i Forhold til Bruttoindtægten, end det er andre Steder, og det af mange Grunde, men ganske særlig af den Grund, at Driftsudgifterne ved Apotekerne i Kjøbenhavn ere meget større end i Provinserne. Disse forskellige Indsigelser har det ikke været muligt, forekommer det mig, at veje og dømme rigtigt uden at have været i Besiddelse af et større statistisk Materiale til at bedømme de enkelte Apotekers Omjævningsforhold, end man har. Derfor er min Betænklichkeit ved Udvalgets Vendingforslag under Nr. 1 den, at Sagen ikke er moden til allerede nu at afgøres paa den Maade, at der slaas en Takst fast. Det, som jeg derfor vil tilraade, er, at man i Aar undlader dette; men jeg er ganske enig i, at Regeringen ikke bør jordre en Mynbigghed af denne Bestaendighed for bestandig. Jeg har tænkt mig, at man skulde kunne foreløbig overdrage Regeringen at fastsætte Afgiften i Aar og saa for øvrigt i Loven indsætte en Bestemmelse om, at denne Lov skal revideres i næste Samling. Vil man hellere sige, at